

TECHNISCHE VRAGEN

Onderwerp : Beleidsplan Participatiewet

Vraagsteller: GroenLinks/Hofman

Datum : 22 oktober 2014

Op basis van het stuk dat 27 oktober tijdens de Politieke Avond zal worden besproken heeft GroenLinks nog de volgende vragen:

1. Op pagina 7 wordt gesteld 'een betrouwbare indeling naar loonwaarde kan op dit moment nog niet worden gemaakt'. Op dezelfde pagina bij uitvoering staat 'er wordt een keuze voor het leggen van accenten voor personen met een loonwaarde 20 – 80% minimumloon gemaakt'.

Vraag: Hoe is dit met elkaar te rijmen?

De constatering dat een betrouwbare indeling naar loonwaarde op dit moment nog niet kan worden gemaakt heeft betrekking op de huidige doelgroep. Deze wordt momenteel niet ingedeeld op basis van loonwaarde, maar op basis van de Participatieladder. De Participatieladder is een meetinstrument waarmee je kunt vaststellen in hoeverre iemand meedoet in de samenleving. Met de inwerkingtreding van de Participatiewet zullen mensen, bijvoorbeeld bij de invulling van de banen op grond van de banenafpraak (voorheen: garantiebanen), beoordeeld gaan worden op basis van hun loonwaarde door middel van de gecertificeerde en gevalideerde systematiek van het UWV.

2. Op pagina 8 staat dat de klant gaat eerste 6 tot 12 maanden zelf op zoek moet en nog geen hulp krijgt.

Vraag: Op basis waarvan wordt dit besloten?

De door u genoemde termijn wordt niet genoemd in het beleidsplan. Wel is sprake van een periode van zes weken tot maximaal drie maanden, waarin klanten zelfstandig op zoek gaan naar werk. Dat doet recht aan het uitgangspunt dat klanten zelf verantwoordelijk zijn voor het vinden van werk en voorkomt dat mensen gestimuleerd worden zich op voorhand passief op te stellen. De mate waarin de klant zich heeft ingespannen weegt mee bij de beoordeling van de aanvraag voor een uitkering. Bijkomend voordeel is dat niet onnodig een beroep wordt gedaan op het budget voor re-integratie, omdat een deel van de mensen geen of weinig ondersteuning nodig heeft bij het vinden van werk.

Vraag: Is het niet juist belangrijk dat cliënten meteen hulp krijgen en asap weer terug keren in het arbeidsproces?

Zie antwoord bij bovenstaande vraag.

3. Pagina 14 Er wordt beschreven dat Leiden kiest voor de zogenaamde 'zachte landing' en er wordt gesteld 'Leiderdorp heeft geen ruimte voor een zachte landing'!

Vraag: Waarom niet?

De keuze om al dan niet eigen middelen beschikbaar te stellen is zowel financieel als politiek. De gemeente Leiderdorp heeft hierin een andere afweging gemaakt. Het algemene uitgangspunt is

dat de decentralisaties op het gebied van zorg, jeugd en participatie binnen de door het rijk beschikbaar gestelde budgetten moeten worden gerealiseerd. Eventuele meerkosten op het ene onderdeel zullen in principe worden gedekt door te bezuinigen op andere onderdelen. Het is overigens mogelijk daarbij te schuiven tussen de drie afzonderlijke transities.

Wel heeft uw raad in het verleden extra middelen beschikbaar gesteld voor het opvangen van de gevolgen die samenhangen met de korting op de rijksbijdrage Wsw (van € 26.100 per SE in 2013 tot € 23.154 per SE in 2020). Het gaat om € 64.000 voor 2015, € 145.000 voor 2016 en € 200.000 vanaf 2017. Zolang de daadwerkelijke kosten per SE voor de gemeente lager dan € 1.800 per SE zijn, blijven de middelen onaangeroerd. Het is dus meer het anticiperen op één mogelijk gevolg bij de Wsw, dan een zachte landing in brede zin.

4. Pagina 15 Beslispunt g – wat betekent de beperking tot instroom in beschut werk vanuit WSW van maximaal 1 van de 3 WsW medewerkers?

Dit hangt direct samen met de Participatiewet. Een belangrijk doel van de Participatiewet is om mensen met een arbeidsbeperking zoveel mogelijk bij reguliere werkgevers te plaatsen. Alleen voor wie dit echt geen optie is, blijven beschutte werkplekken beschikbaar. Het rijk gaat ervan uit dat van de bestaande 100.000 beschutte werkplekken er op termijn nog 30.000 resteren. Voor iedere drie mensen die uitstromen stelt het rijk middelen beschikbaar om één persoon in te laten stromen. Leiderdorp volgt dit principe.

5. Pagina 15 Beslispunt k – wat is de reden om prioriteit te geven aan garantiebanen?

Dit vloeit eveneens direct voort uit de Participatiewet. In het Sociaal Akkoord van april 2013 zijn afspraken gemaakt tussen kabinet en organisaties van werkgevers en werknemers over het creëren van 125.000 additionele banen voor mensen met een arbeidsbeperking. In 2015 en 2016 zullen deze banen bij voorrang beschikbaar zijn voor klanten die voorheen onder de Wajong vielen en mensen die ultimo 2014 op de wachtlijst van de Wsw stonden. Niettemin bestaat de kans dat, mochten zich in voornoemde groepen geen geschikte kandidaten bevinden, ook de gemeentelijke doelgroep hiervoor in aanmerking komt. We zouden naar onze mening een verkeerd signaal afgeven als een dergelijke garantiebaan om financiële redenen niet zou kunnen worden ingevuld.

6. Pagina 15 Beslispunt n – Is er ook een berekening gemaakt hoe groot het budget zou moeten zijn – met andere woorden is er ook over een mogelijk tekort nagedacht?

Deze berekening is niet gemaakt en valt ook heel lastig te maken. Het betreft immers maatwerk. Er valt niet op voorhand aan te geven welke instrumenten voor welke mensen het meest optimaal zijn, welke kosten daarmee samenhangen en wat het effect (op de uitstroom) van de inzet van deze instrumenten is. Overigens is het budget ook nu al niet toereikend om iedereen een aanbod te kunnen doen.